

עפ"ג 44051/06/21 - אלמוג מימון נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ג 44051-06-21 מימון נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 204020/2018

בפני כבוד השופטת הבכירה, ברנט-אב"ד
כבוד השופט בורנשטיין
כבוד השופט שני

המערער אלמוג מימון
נגד
המשיבה מדינת ישראל
פסק דין

פתח דבר

1. לפנינו ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום ברחובות בת"פ 5678-05-19 לפיו הורשע המערער, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 ("חוק העונשין"), בעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין ובעבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על המערער נגזרו העונשים הבאים: מאסר לתקופה של חודשיים שיבוצע בדרך של עבודות שירות; מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע; מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים לבל יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון; צו מבחן למשך שנה; תשלום פיצויים למתלון בסך של 5,000 ₪.

הערעור מופנה כנגד אי ביטול הרשעתו של המערער, וכנגד חומרת העונש.

רקע עובדתי

2. לפי כתב האישום המתוקן, ביום 7.5.2018, עמד המתלון, קטין יליד שנת 2000, בתחנת ההסעה מחוץ לשטח בית ספר ביבנה וזרק כדורי מים. אחד הכדורים פגע בקטינה ש'. אחיו של המערער, י', הבחין בנעשה, ניגש למתלון ואמר לו כי "יזיין אותו". המתלון השיב "בוא תזיין אותי". בהמשך התקשר י' לאחיו, המערער, וביקש ממנו להגיע במהירות למקום.

לאחר מספר דקות הגיע המערער יחד עם ח' למקום כשהוא רכוב על טרקטורון, בידו אלת בייסבול ובכיסו סכין מתקבעת. המתלונן החל לנוס וכשהבחין באוטובוס ההסעות עוזב את המקום, רץ לכיוון האוטובוס, דפק על הדלתות והתחנן בפני הנהג שיעלה אותו, בעוד המערער, י' וח' דולקים אחריו. נהג ההסעות אפשר למתלונן לעלות לאוטובוס והוא התיישב במושב האחורי. המערער, י' וח' עלו על הטרקטורון ודלקו אחרי האוטובוס כאשר המערער נוסע נגד כיוון התנועה. המערער חסם את נתיב הנסיעה של האוטובוס ואילץ אותו לעצור. בהמשך דפקו השלושה או מי מהם על דלתות האוטובוס בידיהם, עד שהנהג נאלץ לפתוח את הדלתות. השלושה עלו לאוטובוס, כאשר המערער אוחז בידו אלה, והחלו להכות את המתלונן בכל חלקי גופו ובפרט בראשו. אחד מהשלושה אף הכה את המתלונן באמצעות האלה.

שוטר שעבר במקום והבחין בטרקטורון חוסם את האוטובוס וכן במערער ובאחרים עולים לאוטובוס בעוד המערער אוחז באלה, עלה על האוטובוס והבחין בשלושה מכים את המתלונן. השוטר הזדהה וקרא לעבר השלושה "עצור משטרה". השוטר חסם את דלת האוטובוס, הודיע לכל הנוסעים להישאר במקום והזעיק עזרה. למרות הוראות השוטר, המערער התקרב לפתח הדלת ולשוטר בניסיון לצאת מן האוטובוס. לאחר מספר דקות הגיעו כוחות משטרה למקום והמערער נאזק. בחיפוש על גופו של המערער נמצא בכיס מכנסיו סכין.

כתוצאה מהמעשים נגרמו למתלונן חבלה באזור פרונטאלי מימין עם נפיחות וסימני חבלה שטחיים על כתף ומרפק שמאל.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 4.11.2020, צוין כי המערער בן 20, רווק ועובד כמתקין ממירים בחברת תקשורת. הוא סיים 12 שנות לימוד ולא התגייס לצבא עקב פתיחת ההליכים המשפטיים נגדו. המערער תיאר כי גדל במשפחה נורמטיבית. הוא הודה בביצוע העבירות, תיאר התנהגות תוקפנית כתגובה לאלימות שחווה אחיו מהמתלונן והסביר כי פעל לשם הגנה עליו. לדבריו, הסכין בכיסו שימשה אותו לטיפול בגלגלי הטרקטורון בשטח. המערער נעדר עבר פלילי. הוא לא ביטא חרטה ואף לא אמפתיה כלפי המתלונן, אלא צער על המחיר האישי שמשלם בשל מעורבותו בפלילים. המערער שלל קיומם של דפוסים אלימים ואימפולסיביים באישיותו ובהתנהלותו, ולצד זאת ביטא נכונות להסתייע במעורבות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי המערער אינו בעל קווי אישיות עבריינים או אלימים, וכי הרקע לביצוע העבירות הוא עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים. לפיכך הומלץ על דחיית הדיון לשם בחינת הירתמות המערער להליך הטיפול.

4. בתסקיר מיום 25.1.2021 צוין כי המערער מבין כיום את חומרת מעשיו והשלכותיהם. הוא הביע

נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית לצעירים עוברי חוק, אלא שהשתלבותו נדחתה בגלל משבר הקורונה. שירות המבחן המליץ להטיל על המערער צו מבחן למשך שנה וצו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 250 שעות. עוד הומלץ על ביטול הרשעת המערער נוכח גילו הצעיר, העובדה כי מדובר בעבירה ראשונה ועל מנת שלא לפגוע בהשתלבותו במסלול החיים הנורמטיבי.

5. בתסקיר מיום 6.4.2021 צוין כי המערער ממשיך להביע מוטיבציה להשתלב בקבוצה טיפולית והוא מיועד להתחיל בכך בקרוב. בנסיבות אלו, חזר שירות המבחן על המלצתו כפי שפורטה לעיל.

גזר הדין של בית משפט קמא

6. בשאלת הרשעתו של המערער, נתן בית המשפט קמא דעתו לשלושת התנאים המצטברים לסיום הליך ללא הרשעה כפי שנקבעו בהלכה הפסוקה: האחד, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; השני, ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השלישי, עלה בידי הנאשם להראות כי הותרת ההרשעה על כנה תפגע בו באופן קונקרטי וממשי.

במקרהו של המערער, קבע בית המשפט קמא כי אין מכלול הנסיבות מצדיק סיום ההליך ללא הרשעה.

ראשית, נסיבות ביצוע העבירות הן חמורות, האלימות שננקטה אינה מרף נמוך, כאשר המערער היה הרוח החיה בחלק לא קטן מההתרחשות. שימוש באלה, חסימת האוטובוס, והכל תוך חבירה בצוותא - אינן מסוג הנסיבות המתאימות ככלל לסיום הליך ללא הרשעה.

שנית, על אף ששירות המבחן המליץ על סיום ההליך ללא הרשעה לאור גילו הצעיר של המערער ולשם מניעת פגיעה בהשתלבותו במסלול החיים התקין, בפועל לא הונחה במקרה דנן תשתית בדבר התקיימות נסיבות חריגות, יוצאות דופן או בדבר פגיעה בהליך שיקומי, אליו נרתם המערער אך לאחרונה.

שלישית, המערער עובד בחודשים האחרונים כמתקין בחברת תקשורת. מעסיקו תיאר אותו כעובד מסור וחרוץ וציין כי ככל שיורשע יאלץ לסיים את העסקתו. מכאן שעלה בידי המערער להראות סיכוי לפגיעה קונקרטית בתעסוקתו, אך מלבד זאת לא הוצגה כל מניעה מצדו לעבוד בתחום אחר או בחברה אחרת.

בית המשפט קמא דן בשאלה האם יש מקום להגמשת הדרישה להוכחת נזק קונקרטי בעניינו של

המערער, מן הטעם שמדובר ב"בגיר צעיר", והבהיר כי גם יאמץ גישה זו, נוכח נסיבות ביצוע העבירות ואי הנחת תשתית מספקת בדבר פגיעה בשיקום כאמור, לא מתקיימים בעניינו של המערער התנאים החריגים לסיום ההליך ללא הרשעתו.

7. בקביעת מתחם העונש ההולם, נתן בית המשפט קמא דעתו לערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי המערער, בהם - הגנה על שלומו, גופו, שלווה נפשו ובטחונו של אדם, כמו גם הפגיעה ביכולתם של השוטרים לבצע עבודתם כדן. בית המשפט קמא קבע כי הפגיעה בערכים החברתיים בנסיבות העניין היא ברף הבינוני לאור רף האלימות, השימוש באלה, החבירה בצוואת וחלקו של המערער באירועים.

בית המשפט קמא בחן את מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות של תקיפה הגורמת חבלה, ברף בינוני ובנסיבות דומות עד כמה שניתן, וכן עמד על כך שבמקרה דנן לצד עבירת התקיפה ביצע המערער גם עבירות של החזקת סכין והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, ובהתחשב בכל האמור קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין ינוע בין מאסר קצר, שיכול ויבוצע בדרך של עבודות שירות, לבין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

8. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם הובאו בחשבון הנסיבות הבאות: המערער הודה במיוחס לו, נטל אחריות וחסך בשמיעת עדויות; המערער נעדר עבר פלילי וזו הסתבכותו הראשונה עם רשויות אכיפת החוק; הוא לא גויס לצבא בשל מעורבותו בפלילים; הוא עובד בעבודה מסודרת; מהתסקירים עולה כי המערער אינו בעל קווי אישיות עבריינים או אלימים, ואולם ברקע לביצוע העבירות עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים, כאשר להערכת שירות המבחן קיים סיכוי להישנות עבירות בעתיד, בחומרה בינונית; המערער הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, אולם בשל מגבלות הקורונה בפועל הוא השתלב בו רק לאחרונה.

בהתחשב בכל האמור לא מצא בית המשפט קמא לנכון לסטות מהמתחם שקבע. נפסק כי אמנם עיקר הנסיבות בתוך המתחם עומדות לזכותו של המערער, אך בהעדר הירתמות להליך ממשי שיקומי, גם אם לא בשל התנהלותו, אין מקום לחריגה מהמתחם.

9. בית המשפט קמא ציין כי לא נעלם מעיניו כי עניינם של שני הקטינים שנטלו חלק באירוע הסתיים באי הרשעה תוך הטלת צו שירות לתועלת הציבור, ואולם חלקם של הקטינים היה קטן יותר בהשוואה למערער, שהיה הרוח החיה בשלב האלים, וגם גילם שונה.

10. בהתחשב בכל האמור נפסק כי יש לסיים את עניינו של המערער בתחתית המתחם, הגם שטרם החל בהליך שיקומי ממשי, כך שהעונש יכלול מאסר קצר בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

נימוקי המערער בתמצית

11. בית המשפט קמא שגה עת הותיר את הרשעת המערער על כנה, בניגוד להמלצת שירות המבחן ותוך קטיעת הליך שיקומו המצוי בעיצומו.

12. באשר לנימוק הראשון בעטיו לא ביטל בית המשפט קמא את הרשעת המערער, יודגש כי קליטתו בקבוצה הטיפולית נדחתה עקב משבר הקורונה ובשל אילוצים פנימיים של שירות המבחן אשר לא היו קשורים למערער. נכון למועד השמעת גזר הדין, ההליך השיקומי היה בעיצומו, שכן המערער השלים באותה עת כמחצית מהמפגשים של הקבוצה הטיפולית, ובנוסף, בתקופה שחלפה מאז ניתן גזר הדין, שולב המערער בקבוצת טיפולית נוספת מטעם שירות המבחן, כך שקיימת התקדמות משמעותית מבחינת המערער בטיפול.

13. בהתאם לפסיקה, על ערכאת הערעור להתערב בגזר הדין מקום שבו טעה בית משפט קמא בקביעת העובדות.

במקרה זה טעה בית משפט קמא שסבר כי המערער לא מצוי בהליך שיקומי, ולפיכך מוצדקת התערבותה של ערכאת הערעור.

14. אשר לנימוק השני, בית המשפט קמא למעשה קבע כי בעבירות מהסוג בהן עסקינן כמעט באופן קטגורי לא ניתן לשקול ביטול הרשעה. ואולם, קיימת פסיקה ענפה לפיה הרשעות בוטלו אפילו בעבירות חמורות יותר, בהתקיים נסיבות של שיקום.

15. לפי כתב האישום המתוקן, לא ידוע מי מהשלושה היכה, ומי עשה שימוש באלה. הסכין שנמצאה אצל המערער היא סכין אותה הוא מחזיק במכנסי העבודה שלו. עת טייל המערער עם חברו בטרקטורון, התקשר אליו אחיו כשהוא ממרר בבכי וסיפר לו שהוא מותקף ומאויים. המערער הצעיר, שאך מלאו לו 18, ראה את עצמו אחראי לשלומם של אחיו, לא הצליח לשלוט בתגובה האימפולסיבית שלו, ונסע מבחינתו להציל את אחיו. המערער פעל בלהט הרגע, מבלי לכלכל נכונה את צעדיו, ולא מתוך מניע עברייני, התנהגות המאפיינת את גיל הקטנות. אין כל הצדקה להתנהגות זו, אלא שמקרים חמורים יותר הסתיימו ללא הרשעה.

16. בית המשפט קמא שגה עת לא ייחס משקל ראוי לכך שביום האירוע היה המערער בן 18 ו-5 ימים בלבד. העובדה כי מדובר ב"בגיר צעיר" אמורה היתה להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם וכן על גזירת העונש בתוך המתחם.

17. כן נודעת השפעה על פי הפסיקה לכך שמדובר באדם צעיר בתחילת דרכו, לעניין הדרישה להצבעה על פגיעה קונקרטית כפועל יוצא מההרשעה.

המערער נכון להיום עובד לפרנסתו, כאשר על פי מעסיקו אם יורשע - יפוט, ובכך יהיה כדי לפגוע בשיקומו. לאחרונה המערער מצוי בהליכי מיון להתקבל לעבודה בחברת החשמל, והותרת הרשעתו על

כנה תפגע ביכולתו לעבוד שם.

18. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת תומכת במסקנה לפיה נכון היה במקרה דנן

לקבוע מתחם ענישה המתחיל בעונש צופה פני עתיד.

19. המערער משלם על מעורבותו באירוע האלים מחיר כבד. הצבא לא היה מוכן לגייסו והוא גרם להוריו הנורמטיביים לזעזוע עמוק.

20. עניינם של אחיו הצעיר של המערער, שהיה בעת האירוע בן 16.5, והקטין הנוסף שהיה מעורב - הסתיים זה מכבר ללא הרשעה. המערער עבר טיפול רציני ומשמעותי בהרבה מזה שעבר אחיו, וחרף זאת, כעת האח התגייס בינתיים לצה"ל וחיו ממשכים במסלול המתוכנן, בעוד שמצבו של המערער שונה לחלוטין. חוסר האחידות בענישה במקרה זה הוא צורם. הגם שאין חולק שהמערער היה הרוח החיה באירוע, ככל שמתמקדים בתקיפה הרי שהשלושה גרמו לחבלות באופן דומה, כעולה מכתב האישום המתוקן, כאמור.

לו היה המערער בן פחות מ-18 במועד האירוע, מצבו היה אחר ועניינו היה מסתיים ללא הרשעה, שכן קיימת זהות מוחלטת במאפיינים האישיותיים בינו לבין אחיו, הם מאותה משפחה, ודווקא הטיפול שעבר המערער בשירות המבחן הוא הרבה יותר רציני ועמוק.

21. לאור כל האמור מבוקש להורות על ביטול הרשעתו של המערער. לחילופין מבוקש להורות על ביטול עונש המאסר בעבודות שירות.

נימוקי המשיבה בתמצית

22. גזר דינו של בית המשפט קמא מפורט ומנומק כדבעי בכל הנוגע לשאלת ביטול ההרשעה. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, אין ספק שהמערער היה הרוח החיה מאחורי כל האירוע. עמו היו שני קטינים, שחלקם שונה מחלקו. בית המשפט קמא נתן דעתו לנסיבות החמורות של האירוע, הכוללות החזקה באלה ששימשה לתקיפת המתלונן, חסימה של רכב, אלימות בצוותא, ולעובדה שרף האלימות אינו נמוך, ובצדק קבע שמקרה שכזה אינו מתאים לסיום באי הרשעה.

23. בית המשפט קמא נתן דעתו לנסיבות האישיות של המערער וקבע כי לא הונחה בפניו תשתית בדבר קיומן של נסיבות חריגות, יוצאות דופן או פגיעה בהליך השיקומי. למערער היה די זמן להירתם לטיפול, למרות משבר הקורונה. הוא השתלב בטיפול והעמיק בו בעיקר לאחר מתן גזר הדין. בתסקיר הראשון בעניינו נכתב כי קיים סיכוי בינוני שהמערער יחזור ויבצע עבירות חוזרות בתחום האלימות וכי הנזק הצפוי במצב כזה הוא בינוני. האמור מתיישב עם העובדה שהירתמותו של המערער לטיפול היתה רק בעת האחרונה ולא קודם לכן.

אשר לנזק הקונקרטי, בית המשפט קמא קבע בצדק שלא הוצגה בפניו כל מניעה לעבוד בתחום אחר

או בחברה אחרת.

משלא הוכח נזק קונקרטי וקיימות נסיבות עבירה חמורות מאוד, הרי שיש להותיר את ההרשעה על כנה.

24. בניגוד לטענת המערער, במקרים דומים בפסיקה הושתו עונשים חמורים יותר.

25. יש לדחות אף את בקשתו החלופית של המערער לביטול המאסר בעבודות השירות.

דין והכרעה

26. לאחר שעיינו בהודעת הערעור, בפסק דינו של בית המשפט קמא ושמענו את טיעוני הצדדים, לא מצאנו הצדקה להתערבותנו.

27. סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 מקנה לבית המשפט שהרשיע נאשם סמכות לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור ללא הרשעה. עם זאת, הכלל הוא כי מעת שנקבע כי הנאשם ביצע את העבירה, יש להרשיעו, ורק במקרים חריגים ויוצאי דופן ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה מכוח סעיף 192א הנ"ל.

זאת, בנסיבות בהן לא מתקיים יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה, וכאשר ההרשעה צפויה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

28. אנו רואים עין בעין עם בית המשפט קמא בקביעה לפיה בנסיבות עניינו של המערער לא התקיימו התנאים המאפשרים הימנעות מהרשעה. לא זו בלבד שסוג העבירות בשילוב נסיבות ביצוען וחומרתן, אינם מאפשרים לוותר על ההרשעה, אלא שאף נסיבותיו האישיות של המערער אינן מצדיקות חריגה בעניינו במובן של אי הרשעתו.

29. המערער פעל באלימות ובהתנהלות ברוטלית ומשולחת רסן, עת על רקע ויכוח בין אחיו הקטין למתלונן, הגיע למקום כשהוא רכוב על טרקטורון ואוחז בידו אלה. אף מנסת המתלונן ועלייתו לאוטובוס לא הביאה את המערער לסיים את האירוע, והוא דלק אחריו, עלה על טרקטורון יחד עם אחיו ואדם נוסף, תוך שהוא נוסע בניגוד לכיוון התנועה ובכך מסכן את חייו, את חיי השותפים לו ואת יתר הציבור שבדרך. בהמשך חסם המערער את נתיב הנסיעה של האוטובוס ודרש שהנהג יפתח לו את דלת האוטובוס, וכשזה פתח עלו השלושה לאוטובוס והחלו להכות את המתלונן, כשאחד מהם מכהו באמצעות האלה. המערער אף לא שעה להוראות השוטר עת ניסה לרדת מהאוטובוס.

אין אפוא ספק כי מעשי המערער הם חמורים וקשים והם אף התמשכו על פני זמן לא מבוטל.

30. נבהיר כבר עתה כי איננו מקבלים את הטענה לפיה מאחר שאין לשלול את האפשרות שלא

המערער הוא שהכה במתלונן באלה, יש להקל עמו. המערער הודה כי הוא תקף יחד עם אחרים את המתלונן, וכתוצאה מכך נגרמו לו חבלות קשות. המערער הוא אף זה שהביא עמו אלה שבה נעשה שימוש לתקיפת המתלונן. העובדה כי לאו דווקא המערער הוא שהכה באלה, אלא אחר, אינה מעלה ואינה מורידה בנסיבות העניין.

31. בהתחשב בכל האמור הרי שמדובר באירוע אלימות בדרגת חומרה שהיא לכשעצמה אינה מאפשרת להחיל את התנאי הראשון שצוין לעיל, שכן, כפי שקבע בצדק בית המשפט קמא, יש להעביר מסר ברור כלפי מי שנוקט באלימות כה בוטה, ובמיוחד כלפי מי שהוביל את האירוע והיה "הרוח החיה" בו.

32. על תופעה זו של גילויי בריונות ואלימות, והצורך להיאבק בה ללא פשרות, עמד בית המשפט העליון כבר ברע"פ 7878/09 מדינת ישראל נ' פלוני (3.8.2010), באומרו את הדברים הבאים:

"תופעה נוראה זו של אלימות קשה וחסרת רחמים אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה. האלימות מכרסמת ביסודות חברתנו, ועלינו להשיב מלחמה כנגד אלו הנוטלים חרות לפעול באלימות כלפי הזולת. במסגרת מלחמה זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. 'חברתנו הפכה להיות חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים'... שישקפו ערכים של תגמול והרתעה."

33. חמורה במיוחד היא העובדה כי מעשי בריונות קשים מעין אלה, מתרחשים לעיתים בשל אירועים של מה בכך, כפי שעולה מהנסיבות בענייננו, עת החל האירוע מוויכוח מילולי שהמערער כלל לא היה צד לו. משכך, ראוי, אפוא, להעביר מסר ברור, כי הנוטלים חלק במעשי אלימות ובריונות בנסיבות שכאלו יזכו לענישה מחמירה ומרתיעה.

34. משנה חומרה אנו מוצאים אף בכך שלצד העבירה של תקיפה הגורמת חבלה על ידי שניים או יותר, ביצע המערער גם עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בנסיבות שתוארו לעיל. אין זאת אלא כי אין על המערער מוראו של החוק ושל אנשי החוק. לכך יש להוסיף את העובדה כי המערער עבר אף עבירה של החזקת סכין, שעל חומרתה, במיוחד בשים לב לאירועים האלימים נשוא ההליך דנן, אין חולק.

35. אשר לנסיבות האישיות של המערער, תמימי דעים אנו עם בית המשפט קמא כי לא הונחה תשתית מספקת בדבר התקיימות נסיבות יוצאות דופן לפגיעה בהליך השיקומי שבו החל המערער ובו העמיק בעת האחרונה.

36. נציין כי משני התסקירים האחרונים שניתנו בעניינו של המערער עולה, כי הוא הבין את חומרת מעשיו והשלכותיהם, גם אם חזר והתמקד במחירים האישיים שהוא משלם ובהשפעת ההליך הפלילי עליו, וכי הוא נרתם להליך הטיפול. אכן, שירות המבחן מצא לנכון בנסיבות אלו להמליץ על ביטול הרשעתו של המערער, מאחר שמדובר בעבירה ראשונה, ומאחר שהרשעה עלולה לפגוע בהמשך

השתלבותו במסלול החיים הנורמטיבי וכן על מנת למנוע תיוגו. עם זאת, כידוע המלצת שירות המבחן היא בגדר המלצה בלבד. במקרה דנן, מצאנו כי לא מתקיימת הלימה בין כללי הפסיקה באשר לענישה הראויה ובאשר לאי ההרשעה, לבין המלצת שירות המבחן. משכך לא מצאנו לנכון להורות אף על הגשת תסקיר עדכני, מה גם שאנו ממילא מניחים לטובת המערער כי תסקיר זה היה חוזר על המלצתו הקודמת.

37. כפי שהיטיב לציין בית המשפט קמא, אף התנאי בדבר הוכחת נזק קונקרטי לא התקיים משלא הראה המערער כי הוא יהיה מנוע מלעסוק בתחום אחר או להיות מועסק בחברה אחרת. מכאן שאף אם מביאים בחשבון את הגישה הקוראת להגמיש דרישה זו בעניינם של בגירים- צעירים, אין בכך כדי להטות את הכף אל עבר אי הרשעה בנסיבות הקיימות. בהמשך לאמור, אנו אף דוחים את הטענה לפיה לו היה המערער צעיר בחמישה ימים, בן פחות מ-18 במועד האירוע, היה עניינו מסתיים בהעדר הרשעה. כידוע, אף קטינות אינה יוצרת חסינות בפני הרשעה (ע"פ 8164/02 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 577).

38. נציין כי לא מצאנו באסופת פסקי הדין שהגיש המערער לעיונו כדי לשנות עמדה זו, שכן במרבית המקרים שהוצגו ואשר בהם ביטלו בתי המשפט הרשעות בעבירות אלימות, היה מדובר במקרים קלים יותר ובנסיבות שונות. כמו כן, במרבית פסקי הדין שהוצגו, התקיימו נסיבות חריגות, כגון שיקום ארוך או הוכחת נזק קונקרטי.

39. המסקנה העולה מהאמור היא כי בצדק נדחתה עתירת המערער לאי הרשעתו, שכן כאמור אף אנו סבורים כי לא התקיימו התנאים לכך בעניינו.

40. אשר לקביעת המתחם, עיון בגזר הדין של בית משפט קמא מעלה, כי הוא קבע נכונה את האינטרסים המוגנים בהם פגע המערער וכן קבע נכונה גם את מידת הפגיעה של המערער באותם אינטרסים, ושוב נדגיש כי מדובר היה באלימות קשה, בוטה ובריונית וכי כתוצאה ממעשיהם של המערער והאחרים נגרמו למתלונן חבלות של ממש.

41. בהתחשב בכל האמור, אנו סבורים כי גם מתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט קמא הוא ראוי ואין מקום להתערב בו.

42. אשר לגזירת העונש בגדר המתחם, ניכר בעניינו כי בית המשפט קמא שקלל כהלכה את כלל השיקולים הרלוונטיים, הן לחומרה והן לקולה - לרבות גילו הצעיר יחסית של המערער והודאתו במיוחס לו, אך לצד זאת הבעת עמדות הנותנות לגיטימציה לשימוש באלימות במצבים מסוימים והערכת שירות המבחן בדבר הסיכוי להישנות עבירות בעתיד.

בשקלול כל האמור, ואף לאחר שנתנו את דעתנו לטענות בדבר התקדמות המערער באפיק הטיפול,

לא נראה לנו, כי נפלה שגגה כלשהי מלפני בית המשפט קמא גם בשאלת גזירת הדין באופן קונקרטי, המצדיקה התערבות ערכאת הערעור.

43. איננו מקבלים את הטענה לפיה יש להקל עם המערער, מהטעם שהוא ביצע את מעשיו יחד עם אחיו, עליו נגזר עונש קל יותר. כפי שהדגיש בצדק בית המשפט קמא, וכפי שאף ציין המערער בעצמו בפנינו, המערער היה הרוח החיה מאחורי אירוע האלימות הקשה בגינו הוא נותן את הדין.

44. סיכומו של דבר, נוכח מכלול האמור לעיל, ועל רקע הכלל לפיו בית משפט לערעורים אינו נוטה להתערב בענישה אלא אם סוטה היא באופן קיצוני לחומרה או לקולה, ומשסבורים אנו כי אין בנסיבות העניין דין חריגה כלשהי, ודאי לא באופן המצדיק התערבותנו, מצאנו לדחות את הערעור.

45. המערער יתייצב בפני הממונה על עבודות שירות לקליטה והצבה ביום 1.5.22 עד השעה 08:00.

ניתן היום, כ"ג ניסן תשפ"ב, 24 אפריל 2022, במעמד
המערער וב"כ עו"ד גונטר וב"כ המשיבה עו"ד רוזנצוויג.

גיא שני, שופט

שמואל בורנשטיין, שופט

מיכל ברנט, שופטת בכירה